

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie B. S.

wobec którego umorzono postępowanie o przestępstwa z art. 115 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych i innych po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 21 stycznia 2021 r.,
zażalenia oskarżyciela subsydiarnego M. O.
na zarządzenie Przewodniczącej VI Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w W. z dnia 2 listopada 2020 r.,
o odmowie przyjęcia kasacji,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 czerwca 2020r., sygn.akt VI Kz (...), Sąd Okręgowy w W. – po rozpoznaniu zażaleń na postanowienie Sądu Rejonowego w W. z dnia 28 stycznia 2020 r., sygn.akt IV K (...) – utrzymał w mocy to postanowienie w zaskarżonej części, tj. w zakresie umorzenia postępowania oraz w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

Od tego postanowienia pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego wywiódł kasację.

Zarządzeniem z dnia 2 listopada 2020r. Przewodniczącej VI Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w W., na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 519 k.p.k., odmówiono przyjęcia kasacji złożonej przez

pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego jako niedopuszczalnej z mocy ustawy. Zarządzenie to oskarżyciel posiłkowy odebrał w dniu 13 listopada 2020r. (k- 32) i w terminie ustawowym wywiódł zażalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne.

W zaskarżonym zarządzeniu trafnie wskazano na treść art. 519 k.p.k., stosownie do treści którego postanowieniem, na które przysługuje stronie kasacja, jest jedynie postanowienie o umorzeniu postępowania i zastosowaniu środka zabezpieczającego określonego w art. 93a k.k. Dlatego nie było innej możliwości jak odmówić przyjęcia kasacji obrońcy M. O., z powołaniem się na treść przepisów art. 530 § 2 k.p.k. i art. 519 k.p.k. Nawiązując zaś do wywodów skarżącego odnośnie do tego, że odmowa przyjęcia kasacji oznacza pozbawienie go „konstytucyjnego prawa do sądu” wskazać należy, że – w myśl art. 176 Konstytucji RP – postępowanie sądowe jest dwuinstancyjne i w takim też postępowaniu jego sprawa została rozpoznana. Kasacja jest natomiast nadzwyczajnym środkiem zaskarżania prawomocnych już orzeczeń i dlatego może być przez stronę wniesiona jedynie w ściśle określonych ustawowo warunkach, a te ustawodawca określił m. innymi w powołanym wyżej art. 519 k.p.k. Tak więc, w układzie procesowym jaki zaistniał w tej sprawie, tj. gdy postępowanie zakończyło się postanowieniem Sądu II instancji je umarzającym z powodu znikomej społecznej szkodliwości czynu, do wniesienia kasacji uprawnione są wyłącznie podmioty, o których mowa w art. 521 § 1 k.p.k.

Kierując się przedstawionymi wyżej względami, Sąd Najwyższy orzekł jak postanowieniu.